

DÔVODOVÁ SPRÁVA

B. OSOBITNÁ ČASŤ

K čl. I

K § 1 a 2

Navrhovaná úprava vytvára nový rámec integrovaného systému ochrany detí a mládežníkov pred radikalizáciou a mobilizáciou k násiliu a zároveň ustanovuje pravidlá ochrany detí v online prostredí.

Prejavy radikalizácie a mobilizácie k násiliu u detí a mládežníkov nemožno spravidla vnímať ako izolovaný jav. Ide o procesy, ktoré vznikajú pôsobením viacerých faktorov súčasne, najmä faktorov rodinného, sociálneho, psychologického, školského a digitálneho prostredia. Rizikové prejavy sa preto často objavujú postupne a v rôznych oblastiach života dieťaťa, pričom jednotlivé inštitúcie disponujú iba čiastkovými informáciami o jeho situácii.

Súčasný právny stav síce obsahuje viaceré nástroje ochrany dieťaťa, avšak absentuje osobitný mechanizmus koordinovaného vyhodnocovania rizík radikalizácie a mobilizácie k násiliu. V praxi preto môže dochádzať k situáciám, keď jednotlivé subjekty disponujú izolovanými informáciami o zmenách správania dieťaťa alebo mládežníka, avšak tieto informácie nie sú vyhodnocované vo vzájomných súvislostiach.

Cieľom návrhu zákona je vytvoriť právny rámec umožňujúci koordinované zdieľanie informácií, spoločné odborné posudzovanie rizík a plánovanie preventívnych a intervenčných opatrení. Navrhovaná právna úprava vychádza z princípu, že najúčinnším nástrojom ochrany dieťaťa je včasná identifikácia rizika a primeraná intervencia realizovaná ešte pred vznikom závažných následkov.

Druhou oblasťou právnej úpravy je ochrana detí v digitálnom prostredí. Digitálne technológie a sociálne siete sa stali prirodzenou súčasťou života detí a mládežníkov a významným spôsobom ovplyvňujú ich sociálne vzťahy, hodnotové orientácie a správanie. Zároveň však vytvárajú priestor na šírenie násilného obsahu, manipulatívnych techník, extrémistických ideológií a ďalších foriem škodlivého obsahu. Navrhovaná právna úprava preto ustanovuje minimálne ochranné štandardy smerujúce k vytvoreniu bezpečnejšieho online prostredia pre maloletých používateľov.

Navrhovaná právna úprava zároveň reflektuje záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce z práva Európskej únie, najmä:

- nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (Ú. v. EÚ L 277, 27. 10. 2022)“,
- nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4. 5. 2016),
- súvisiacich európskych rámcov pre ochranu detí v digitálnom prostredí vrátane stratégie Better Internet for Kids (BIK+).

K § 3

Navrhovaná právna úprava zároveň vymedzuje základné pojmy, ktoré tvoria odborný a aplikačný rámec integrovaného systému. Ich cieľom je zabezpečiť jednotný výklad zákona,

predvídateľnosť jeho uplatňovania a spoločné porozumenie medzi všetkými subjektmi zapojenými do ochrany detí a mládežníkov v riziku.

Pojem dieťa návrh zákona používa v súlade s čl. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb.), podľa ktorého sa za dieťa považuje každá ľudská bytosť mladšia ako 18 rokov, pokiaľ podľa právneho poriadku, ktorý sa na dieťa vzťahuje, nedosiahne plnoletosť skôr. Navrhovaná právna úprava tým rešpektuje medzinárodnoprávne vymedzenie pojmu dieťa vrátane možnosti skoršieho nadobudnutia plnoletosti podľa vnútroštátneho právneho poriadku príslušného zmluvného štátu Dohovoru. Zároveň tým zabezpečuje súlad s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ochrany práv dieťaťa.

Osobitný význam má vymedzenie pojmov radikalizácia a mobilizácia k násiliu. Navrhovaná právna úprava vychádza z toho, že nejde o totožné javy. Radikalizácia predstavuje proces zmeny postojov, presvedčení alebo hodnotovej orientácie smerujúci k odmietaniu princípov demokratického a právneho štátu alebo základných práv a slobôd, pričom sama osebe nemusí viesť k násilnému správaniu. Mobilizácia k násiliu predstavuje kvalitatívne odlišný a závažnejší stupeň rizika, pri ktorom dochádza k vytváraniu pripravenosti, podpory alebo vôle použiť násilie ako prostriedok na presadzovanie určitých cieľov, ideológií alebo presvedčení.

Rozlišovanie týchto pojmov je významné najmä z hľadiska identifikácie miery rizika, primeraného nastavenia preventívnych, podporných alebo intervenčných opatrení a zabezpečenia proporcionality zásahov. Účelom zákona nie je postihovať samotné názory alebo presvedčenie, ale vytvoriť mechanizmus na včasnú identifikáciu situácií, v ktorých môže dochádzať k postupnému rozvoju rizikového správania smerujúceho k podpore alebo použitiu násilia. Takéto vymedzenie pojmov zároveň prispieva k právnej istote všetkých subjektov zapojených do fungovania integrovaného systému.

K § 4

Ustanovenie vymedzuje základné princípy, na ktorých je integrovaný systém založený. Navrhovaný systém je koncipovaný ako preventívny, podporný a ochranný mechanizmus, ktorého účelom nie je represia ani sankcionovanie detí a mládežníkov. Odborné posudzovanie situácie dieťaťa alebo mládežníka v rámci integrovaného systému nepredstavuje sankciu, rozhodovanie o vine ani konštatovanie, že dieťa alebo mládežník je radikalizovaný alebo mobilizovaný k násiliu. Ide výlučne o odborný proces zameraný na včasnú identifikáciu rizikových faktorov, posúdenie miery ohrozenia a nastavenie primeraných preventívnych, podporných alebo intervenčných opatrení v najlepšom záujme dieťaťa alebo mládežníka.

Významným princípom je rešpektovanie základných práv a slobôd a najlepšieho záujmu dieťaťa. Navrhovaná právna úprava výslovne zdôrazňuje, že samotné politické názory, náboženské presvedčenie, svetonázorové postoje alebo kritické názory voči verejným politikám nemôžu byť dôvodom na zásah integrovaného systému. Predmetom jeho činnosti sú výlučne situácie, v ktorých existujú objektívne zistenia nasvedčujúce riziku mobilizácie k násiliu alebo takému procesu radikalizácie, ktorý môže viesť k násilnému správaniu alebo jeho podpore.

Súčasne sa zdôrazňuje význam multidisciplinárneho prístupu. Skúsenosti z aplikačnej praxe ukazujú, že účinné riešenie komplexných rizikových situácií si vyžaduje spoluprácu odborníkov z viacerých oblastí, pričom izolovaný postup jednotlivých subjektov býva menej efektívny. Integrovaný systém preto vytvára priestor na koordinovaný postup subjektov pri zachovaní princípov proporcionality, individualizovaného prístupu, ochrany súkromia a predchádzania neopodstatnenej stigmatizácii detí a mládežníkov.

K § 5

Ustanovenie vymedzuje základnú štruktúru integrovaného systému.

Navrhovaný model vytvára prepojenie medzi národnou, regionálnou a lokálnou úrovňou ochrany detí. Každá úroveň plní odlišnú funkciu, pričom ich vzájomné prepojenie vytvára predpoklady na efektívnu identifikáciu a riešenie rizikových situácií.

Národná úroveň zabezpečuje metodické vedenie, jednotnú aplikáciu právnej úpravy a koordináciu činností systému. Regionálna úroveň zabezpečuje odborné vyhodnocovanie a koordináciu subjektov v rámci územia samosprávneho kraja. Lokálna úroveň prostredníctvom koordinačných skupín umožňuje bezprostrednú prácu s konkrétnym prípadom v prirodzenom prostredí dieťaťa.

Navrhovaná štruktúra zároveň rešpektuje existujúce pôsobnosti jednotlivých orgánov verejnej moci a nevytvára nové rozhodovacie pôsobnosti vo vzťahu k deťom alebo ich zákonným zástupcom.

K § 6 až 11

Ustanovenia upravujú jednotlivé subjekty integrovaného systému, ich postavenie, spôsob ustanovovania a pôsobnosť.

Národný koordinátor predstavuje centrálny koordinačný prvok systému. Jeho úlohou je zabezpečovať jednotnosť postupov, metodické vedenie a koordináciu spolupráce medzi jednotlivými subjektmi. Súčasťou jeho pôsobnosti je aj evidencia prípadov, monitorovanie fungovania systému a vyhodnocovanie jeho efektívnosti.

Rada integrovaného systému vytvára priestor na koordináciu medzi rezortmi a ďalšími subjektmi pôsobiacimi v oblasti ochrany detí. Jej úlohou je najmä vyhodnocovať fungovanie systému a navrhovať opatrenia na jeho rozvoj.

Zároveň sa umožňuje prizvať na rokovanie Rady aj ďalšie osoby, ktorých odborné znalosti alebo praktické skúsenosti môžu byť významné pre prerokúvanú problematiku. Ide najmä o odborníkov z oblasti ochrany detí, školstva, zdravotníctva, sociálnych vecí, bezpečnosti, psychológie, kriminológie, akademickej obce alebo ďalších oblastí súvisiacich s predmetom rokovania. Cieľom je zabezpečiť, aby rozhodovanie a odborné odporúčania Rady vychádzali z aktuálnych poznatkov a multidisciplinárneho prístupu.

Regionálni koordinátori a regionálne rady zabezpečujú fungovanie systému na úrovni krajov. Ich úlohou je prepájať národnú metodiku s konkrétnymi potrebami regiónov a zabezpečovať odbornú podporu pri riešení jednotlivých prípadov.

Regionálna rada môže podľa povahy prerokúvanej veci prizvať na svoje rokovanie aj ďalších odborníkov alebo zástupcov subjektov, ktorých účasť je potrebná na odborné posúdenie konkrétnej problematiky alebo regionálnej situácie. Relevancia ich účasti bude posudzovaná individuálne podľa charakteru prerokúvanej veci.

Koordinačné skupiny predstavujú základný pracovný nástroj systému. Ich význam spočíva v tom, že umožňujú sústrediť odborné poznatky jednotlivých subjektov na jednom mieste a vytvoriť koordinovaný plán preventívnych alebo intervenčných opatrení. Takýto postup znižuje riziko duplicity činností a zvyšuje efektívnosť poskytovanej pomoci.

V odôvodnených prípadoch môže byť do činnosti koordinačnej skupiny prizvaná aj ďalšia osoba alebo zástupca subjektu, ak je jeho účasť potrebná na komplexné posúdenie konkrétneho prípadu alebo na navrhnutie preventívnych, podporných alebo intervenčných opatrení. Potreba

účasti ďalších osôb sa bude vždy posudzovať s ohľadom na povahu prípadu, zásadu minimalizácie zapojených subjektov a ochranu súkromia dieťaťa alebo mládežníka v riziku.

Zahraničné skúsenosti ukazujú, že programy zamerané na prevenciu a zvládanie radikalizácie sú spravidla založené na individuálnom, dlhodobejšom a multidisciplinárnom prístupe. V praxi sa uplatňujú rôzne formy deradikalizačných programov, disengagement programov a exit programov, ktoré sa podľa konkrétneho prípadu môžu vzájomne prepájať.

Proces spravidla začína identifikáciou obavy alebo rizikových prejavov a odborným posúdením konkrétneho prípadu. Posudzuje sa najmä miera rizika, okolnosti a príčiny radikalizácie, rodinné a sociálne vzťahy, vzdelávanie alebo zamestnanie, online a offline prostredie, ako aj ochranné faktory a dostupné zdroje podpory. Na základe posúdenia sa vytvára plán preventívnych a intervenčných opatrení, ktorý sa priebežne upravuje podľa vývoja situácie.

Deradikalizačné programy sa zameriavajú na zmiernenie alebo zmenu radikalizovaných postojov a presvedčení a na odstránenie alebo oslabenie faktorov, ktoré prispievajú k radikalizácii. Intervencie môžu zahŕňať individuálne poradenstvo a mentoring, psychologickú alebo sociálnu podporu, prácu s rodinou, podporu kritického myslenia a reflexie vlastných postojov, ako aj pomoc pri zmene rizikového správania.

Disengagement programy sa zameriavajú predovšetkým na odpútanie osoby od násilného konania a aktívneho zapojenia do extrémistického prostredia. Sústreďujú sa najmä na zmenu správania a životných podmienok osoby a na vytvorenie podmienok na jej bezpečné fungovanie mimo tohto prostredia.

Exit programy sú určené najmä osobám, ktoré chcú extrémistické prostredie opustiť, a poskytujú im podporu pri prerušení väzieb s týmto prostredím, zvládaní dôsledkov odchodu a vytváraní nového spôsobu života. Súčasťou môže byť aj podpora rodiny a riešenie praktických otázok súvisiacich so vzdelávaním, zamestnaním, bývaním alebo finančnou stabilitou.

Dôležitou súčasťou týchto programov je reintegrácia do spoločnosti, najmä podpora pri budovaní nových sociálnych väzieb, návrate do vzdelávania alebo zamestnania a vytváraní alternatív k pôvodnému rizikovému prostrediu. Pri osobách, ktoré opúšťajú extrémistické skupiny, môže byť významnou súčasťou intervencie aj podpora pri budovaní novej, neradikálnej identity.

Podľa potrieb konkrétneho prípadu sa na intervencii podieľajú odborníci z viacerých oblastí a priebeh podpory sa pravidelne vyhodnocuje a podľa vývoja rizika a potrieb osoby upravuje. Zahraničná prax tak nevychádza z jedného univerzálneho programu, ale z koordinovaného procesu, v rámci ktorého sa podľa individuálnej situácie kombinujú rôzne formy intervencie vrátane deradikalizácie, disengagement a exit podpory.

K § 12 až 14

Ustanovenia upravujú systém akreditácie subjektov oprávnených uskutočňovať vzdelávacie, preventívne a intervenčné programy v oblasti ochrany detí a mládežníkov pred radikalizáciou a mobilizáciou k násiliu a podmienky ich finančnej podpory.

Predmetná oblasť si vyžaduje osobitnú mieru odbornej spôsobilosti vzhľadom na citlivosť práce s deťmi a mládežníkmi, u ktorých sa identifikovalo zvýšené riziko radikalizácie alebo mobilizácie k násiliu. V týchto prípadoch by mohol nevhodne zvolený postup viesť nielen k neúčinnosti prijatých opatrení, ale aj k prehľbovaniu rizikových postojov, strate dôvery dieťaťa alebo jeho rodiny voči pomáhajúcim subjektom alebo k stigmatizácii dieťaťa.

Navrhovaná úprava reflektuje skutočnosť, že predmetom akreditácie majú byť programy predstavujúce ucelený systém rozvoja odborných kapacít a metodologickej podpory, a nie jednotlivé jednorazové vzdelávacie aktivity. Akreditácia je preto viazaná na programy s vopred definovanými cieľmi, obsahom, metodickým postupom a očakávanými výstupmi, ktoré umožňujú overenie ich odbornej kvality a prínosu pre aplikačnú prax.

Účelom akreditačného mechanizmu je preto zabezpečiť, aby preventívne a intervenčné programy vykonávali iba subjekty disponujúce odbornou spôsobilosťou, personálnym zabezpečením a metodickými postupmi. Akreditácia súčasne vytvára predpoklady na jednotnú kvalitatívnu úroveň uvedených programov. Predstavuje zároveň garanciu odbornej kvality poskytovaných programov a vytvára predpoklady na ich vykonávanie v súlade s aktuálnymi odbornými poznatkami, overenými metodickými postupmi a princípmi ochrany práv dieťaťa.

Návrh vychádza z predpokladu, že významnú časť preventívnych a intervenčných aktivít budú zabezpečovať aj mimovládne organizácie, odborné inštitúcie a ďalšie subjekty disponujúce špecializovanými odbornými kapacitami. Štát preto nevytvára monopol na výkon týchto činností, ale prostredníctvom akreditácie upravuje podmienky na ich odborné a transparentné vykonávanie. Akreditačný mechanizmus zároveň zabezpečuje jednotný odborný štandard poskytovaných programov bez ohľadu na právnu formu subjektu, ktorý ich uskutočňuje.

Udeľovanie akreditácie sa navrhuje zveriť ministerstvu školstva, ktoré posudzuje splnenie zákonných podmienok prostredníctvom akreditačnej komisie. Akreditácia sa udeľuje na dobu určitú, čím sa vytvára priestor na priebežné preverovanie plnenia podmienok a kvality poskytovaných programov.

Súčasťou právnej úpravy je aj mechanizmus kontroly a možnosť odňatia akreditácie. Jeho účelom je zabezpečiť, aby subjekty zapojené do systému dlhodobo spĺňali požadované odborné štandardy a vykonávali svoju činnosť v súlade s princípmi ochrany dieťaťa, proporcionality a nediskriminácie. Kontrolný mechanizmus zároveň predstavuje významný nástroj ochrany detí a mládežníkov pred neodbornými alebo nevhodnými zásahmi, ktoré by mohli viesť k zhoršeniu ich situácie alebo k prehĺbeniu identifikovaných rizík.

Ustanovenia o poskytovaní dotácií vytvárajú finančný rámec na podporu akreditovaných programov. Cieľom nie je vytvorenie nárokovateľného systému financovania, ale vytvorenie možnosti štátu podporovať aktivity, ktoré prispievajú k plneniu cieľov zákona a k rozširovaniu dostupnosti odborných služieb na území Slovenskej republiky.

Dotácie sú viazané na akreditované programy, čím sa zabezpečuje účelné a hospodárne využívanie verejných prostriedkov. Zároveň sa vytvára predpoklad na dlhodobejšie budovanie odborných kapacít v oblasti prevencie radikalizácie a mobilizácie k násiliu.

K § 15 až 17

Ustanovenia upravujú ochranu detí v online prostredí prostredníctvom ustanovenia vekovej hranice na vytvorenie a používanie používateľského účtu online služby sociálnej siete a vytvárajú právny rámec na jej uplatňovanie v súlade s právom Európskej únie.

Navrhovaná právna úprava vychádza zo skutočnosti, že digitálne technológie predstavujú prirodzenú súčasť života detí a mládežníkov a prinášajú významné možnosti vzdelávania, komunikácie, získavania informácií a rozvoja digitálnych zručností. Súčasnne však online služby sociálnych sietí vytvárajú osobitné prostredie, ktoré sa svojou povahou odlišuje od ostatných online služieb a predstavuje zvýšené riziko pre psychický, sociálny a hodnotový vývin detí.

Na rozdiel od internetových stránok, vzdelávacích platforiem alebo služieb elektronickej komunikácie medzi vopred určenými používateľmi sú online služby sociálnych sietí charakteristické vytváraním verejných alebo čiastočne verejných profilov, algoritmickým odporúčaním obsahu, šírením používateľského obsahu a interakciou s neurčitým okruhom používateľov. Práve kombinácia týchto funkcií významne zvyšuje riziko vystavenia detí manipulatívnym technikám, kyberšikanе, škodlivému alebo násilnému obsahu, extrémistickým naratívom, náboru do rizikových komunít alebo ďalším formám správania, ktoré môžu negatívne ovplyvniť ich priaznivý vývin.

Navrhovaná úprava neupravuje používanie internetu vo všeobecnosti ani prístup detí k digitálnym technológiám ako takým. Regulácia sa vzťahuje výlučne na online služby sociálnych sietí, pri ktorých sú identifikované osobitné riziká vyplývajúce zo spôsobu ich fungovania. Z pôsobnosti zákona sa preto výslovne vylučujú služby, ktorých hlavnou funkciou je elektronická komunikácia medzi vopred určenými používateľmi, poskytovanie redakčného alebo spravodajského obsahu, encyklopedické, vzdelávacie alebo výskumno-vývojové platformy, internetové obchody, inzertné služby, blogy alebo diskusné fóra, pokiaľ nesplňajú znaky online služby sociálnej siete.

Navrhuje sa ustanoviť vekovú hranicu 16 rokov na vytvorenie a používanie používateľského účtu online služby sociálnej siete. Táto veková hranica vychádza z poznatkov vývinovej psychológie, neurovied a medzinárodných výskumov, podľa ktorých obdobie mladšej a strednej adolescencie predstavuje fázu intenzívneho vývinu identity, kritického myslenia, emocionálnej regulácie a sociálnych vzťahov. V tomto období sú deti a mladší adolescenti výrazne zraniteľnejší voči algoritmickému odporúčaniam obsahu, sociálnemu tlaku, manipulatívnym praktikám, vytváraniu závislostného správania, dezinformáciám, radikalizačným naratívom a ďalším formám škodlivého obsahu.

Zvolená veková hranica je zároveň v súlade so stanoviskom slovenskej odbornej obce. Dokument Odporúčania na zdravé používanie obrazkových médií u detí a adolescentov (2025), ktorý vznikol konsenzom 14 odborných spoločností a bol podporený Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky a Ministerstvom školstva, výskumu, vývoja a mládeže Slovenskej republiky, odporúča, aby dieťa nemalo prístup na internet do dovŕšenia 9 rokov veku a aby vlastný smartfón nezískalo skôr ako v 9. roku života, optimálne až po dovŕšení 12. roku života. Navrhovaná veková hranica 16 rokov preto predstavuje primerané ochranné opatrenie reagujúce na osobitné riziká online služieb sociálnych sietí, ktoré sú z hľadiska vývinu dieťaťa významne odlišné od bežného používania internetu na vzdelávacie, informačné alebo komunikačné účely.

Osobitná pozornosť sa venuje aj ochrane súkromia používateľov pri preukazovaní veku. Navrhovaná právna úprava vychádza zo zásady minimalizácie spracúvania osobných údajov. Poskytovateľ online služby sociálnej siete získa výlučne informáciu o splnení alebo nesplnení vekovej podmienky bez sprístupnenia ďalších identifikačných údajov používateľa. Rovnako subjekt zabezpečujúci overenie veku nezískava informáciu o tom, na ktorú online službu bolo overenie veku použité. Cieľom navrhovanej úpravy nie je vytváranie nových databáz používateľov ani rozširovanie identifikačných povinností, ale vytvorenie spoľahlivého mechanizmu overenia veku pri zachovaní vysokej úrovne ochrany súkromia a osobných údajov.

Ustanovenia o dohľade nad dodržiavaním vekovej hranice nadväzujú na mechanizmy vytvorené nariadením o aktoch o digitálnych službách. Návrh rešpektuje princíp krajiny pôvodu, podľa ktorého za dohľad nad poskytovateľmi usadenými v inom členskom štáte Európskej únie zodpovedá koordinátor digitálnych služieb príslušného členského štátu, zatiaľ čo vo vzťahu k veľmi veľkým online platformám a veľmi veľkým internetovým vyhľadávateľom

sa postupuje podľa mechanizmov ustanovených týmto nariadením o aktoch o digitálnych službách. Rade pre mediálne služby sa zveruje pôsobnosť koordinátora digitálnych služieb v rozsahu ustanovenom právom Európskej únie, čím sa zabezpečuje jednotný a koordinovaný výkon dohľadu.

Navrhovaná právna úprava zároveň sleduje cieľ postupnej harmonizácie ochrany detí v online prostredí na úrovni Európskej únie. Vychádza z nariadenia o aktoch o digitálnych službách, ktoré už dnes ukladá poskytovateľom online platforiem povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany maloletých používateľov, posudzovať systémové riziká pre deti a prijímať primerané opatrenia na ich zmiernenie. Ochrana detí predstavuje jeden zo základných pilierov nariadenia o aktoch o digitálnych službách a patrí medzi jeho prioritné ciele.

Navrhovaná právna úprava vychádza z toho, že pri deťoch mladších ako 16 rokov samotná existencia všeobecných povinností podľa nariadenia o aktoch o digitálnych službách ešte nemusí zabezpečovať najvyššiu možnú úroveň ochrany pred rizikami vyplývajúcimi zo špecifického fungovania online služieb sociálnych sietí. Ustanovenie vekovej hranice preto predstavuje preventívne opatrenie smerujúce k posilneniu ochrany detí v období ich najintenzívnejšieho psychického, emocionálneho a sociálneho vývinu. Návrh zákona tak rozvíja ciele sledované právom Európskej únie a prispieva k ich praktickému napĺňaniu na vnútroštátnej úrovni.

Návrh zároveň reflektuje prebiehajúcu odbornú a politickú diskusiu na úrovni Európskej únie o zavedení jednotných pravidiel overovania veku a posilnení ochrany maloletých na online platformách. Prijatím navrhovanej právnej úpravy Slovenská republika podporuje vytváranie jednotného európskeho priestoru, v ktorom bude ochrana detí v digitálnom prostredí zabezpečená na porovnateľnej úrovni vo všetkých členských štátoch.

Koordinátor digitálnych služieb je pojem vyplývajúci z nariadenia o aktoch o digitálnych službách a koordinátor ochrany pred radikalizáciou a mobilizáciou k násiliu je pojem vyplývajúci zo zákona č. 453/2003 Z. z.

Navrhovaná právna úprava zavádza zákaz vytvorenia a používania účtu na sociálnej sieti pre deti mladšie ako 16 rokov. Ide o proporcionálny zásah do základných práv a slobôd, ktorý je potrebné posúdiť na základe štandardného prísneho testu proporcionality tvoreného štyrmi subtestami:

1. Test legality - Obmedzenie sa zavádza výlučne na úrovni zákona, čím je splnená požiadavka čl. 13 ods. 2 ústavy, podľa ktorej medze základných práv a slobôd možno upraviť len zákonom. Rozsah a podmienky obmedzenia, ako aj okruh výnimiek z neho, sú vymedzené priamo v tomto zákone, a nie podzákonným predpisom ani rozhodnutím správneho orgánu.
2. Test vhodnosti - Cieľom navrhovanej úpravy je ochrana detí do 16 rokov pred nevhodným obsahom a pred vznikom návykového správania spojeného s používaním sociálnych sietí. Obsah šírený na sociálnych sieťach preukázateľne zahŕňa prvky, ktoré sú pre vývin dieťaťa škodlivé; túto skutočnosť potvrdzujú aj odborné stanoviská odborníkov z oblasti detskej psychológie a psychiatrie (viď vyššie). Za týchto okolností predstavuje úplný zákaz používania sociálnych sietí do určeného veku vhodný nástroj na dosiahnutie sledovaného cieľa, keďže priamo a účinne obmedzuje expozíciu maloletých takémuto obsahu.

3. Test nevyhnutnosti - Navrhované opatrenie nezakazuje prístup na sociálne siete plošne všetkým deťom, ale určuje primeranú vekovú hranicu 16 rokov, po dosiahnutí ktorej sa obmedzenie neuplatní. Zároveň možno vylúčiť možnosť dosiahnuť sledovaný cieľ miernejšími prostriedkami. Napriek existujúcej právnej úprave ochrany maloletých pred nevhodným obsahom, napr. na európskej úrovni prostredníctvom Nariadenia EÚ (DSA), sa preukázalo, že deti sú na sociálnych sieťach pravidelne vystavované nevhodnému a škodlivému obsahu. Z toho vyplýva, že akékoľvek menej invazívne opatrenie – napríklad len technické nástroje rodičovskej kontroly, obmedzenie funkcionalít alebo samoregulácia platforiem – by sledovaný cieľ, ktorým je ochrana detí v online priestore, nedosiahlo. Na nedostatočnosť doterajších opatrení poukazuje aj skutočnosť, že Európska komisia vedie konania proti viacerým veľkým online platformám práve pre nedostatočnú ochranu maloletých v online prostredí.
4. Test primeranosti - V užšom zmysle je potrebné posúdiť, či záujem na ochrane detí v online priestore prevažuje nad záujmom na neobmedzenom výkone slobody prejavu. Deti do 16 rokov spravidla nedisponujú takou mierou rozumovej a psychickej vyspelosti, ktorá by im umožňovala primerane odhadnúť riziká spojené so sofistikovanými formami manipulácie s obsahom na sociálnych sieťach, ktorých cieľom je často ovplyvňovanie verejnej mienky alebo generovanie zisku na úkor záujmov dieťaťa. Vzhľadom na túto zvýšenú zraniteľnosť detí v tejto vekovej kategórii má záujem na ich ochrane v príslušnom veku prednosť pred záujmom na prístupe k sociálnym sieťam.

Vekové obmedzenie prístupu detí k sociálnym sieťam nemožno stotožňovať s obmedzením práva dieťaťa na slobodný prístup k informáciám. Sociálne siete predstavujú jeden z nástrojov komunikácie a distribúcie obsahu, nie však jediný ani nevyhnutný prostriedok na získavanie informácií. Dieťa môže informácie vyhľadávať prostredníctvom webových stránok, spravodajských médií, kníh, knižníc, vzdelávacích platforiem, vedeckých a kultúrnych inštitúcií či verejných informačných zdrojov.

Tento prístup je v súlade s Dohovorom OSN o právach dieťaťa. Článok 13 priznáva dieťaťu právo vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a myšlienky prostredníctvom médií podľa vlastného výberu, pričom zároveň pripúšťa zákonné a nevyhnutné obmedzenia na ochranu iných práv a slobôd a ďalších legitímnych záujmov. Článok 17 zároveň zdôrazňuje právo dieťaťa na prístup k informáciám z rôznych vnútroštátnych a medzinárodných zdrojov a osobitne podporuje rozmanitosť informačných zdrojov.

Významná je v tejto súvislosti aj interpretácia Výboru OSN pre práva dieťaťa vo Všeobecnom komentári č. 25 k právam detí v digitálnom prostredí. Výbor uvádza, že deti majú mať prístup k širokej rozmanitosti informácií a odporúča ich sprístupňovanie prostredníctvom viacerých formátov a pluralitných národných a medzinárodných zdrojov vrátane spravodajských médií, vysielateľov, múzeí, knižníc a vzdelávacích, vedeckých a kultúrnych organizácií.

Zároveň preto nemožno automaticky predpokladať, že sociálne siete predstavujú relevantný alebo kvalitný zdroj informácií pre dieťa. Ich primárnou funkciou je sociálna komunikácia a zdieľanie používateľského obsahu, pričom spôsob zobrazovania obsahu je významne ovplyvňovaný algoritmami a individuálnym profilom používateľa. Ochrana dieťaťa pred rizikami konkrétneho typu digitálnej služby preto predstavuje inú otázku než ochrana jeho práva získavať informácie. Vekové obmedzenie sociálnych sietí tak môže sledovať ochranu dieťaťa pred rizikovým prostredím a zároveň zachovať jeho právo na informácie prostredníctvom širokého spektra iných dostupných zdrojov.

Podľa článku 3 Dohovoru musí byť najlepší záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom pri všetkých rozhodnutiach týkajúcich sa detí. V súlade so Všeobecným komentárom č. 14 Výboru OSN pre práva dieťaťa predkladateľ pri príprave návrhu zákona posudzoval riziká, ktorým sú deti vystavené v digitálnom prostredí, a dospel k záveru, že prijatie preventívnych opatrení je nevyhnutné na zabezpečenie ich najlepšieho záujmu. Článok 18 Dohovoru ustanovuje, že rodičia nesú primárnu zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, zároveň však štátu ukladá povinnosť vytvárať podmienky a poskytovať rodičom primeranú podporu pri výkone ich rodičovských povinností. Článok 19 ďalej zaväzuje štát prijať všetky vhodné legislatívne, administratívne, sociálne a vzdelávacie opatrenia na ochranu detí pred všetkými formami násilia, zneužívania alebo zanedbávania.

Tieto záväzky sa vzťahujú aj na digitálne prostredie. Sociálne siete dnes nefungujú ako pasívne komunikačné platformy, ale využívajú sofistikované algoritmické odporúčacie systémy, ktorých cieľom je maximalizovať čas používateľa na platforme. V dôsledku ich fungovania môžu byť deti vystavené škodlivému alebo manipulatívne obsahu, dezinformáciám, radikalizačným naratívom, kyberšikane či iným rizikám, a to aj bez ich aktívneho vyhľadávania. Tieto riziká vznikajú priamo spôsobom fungovania digitálnych služieb.

Za tejto situácie nemožno predpokladať, že všetci rodičia disponujú rovnakou úrovňou digitálnych kompetencií, znalosťou fungovania odporúčacích algoritmov alebo technickými zručnosťami potrebnými na efektívne využívanie rodičovských kontrol a ďalších ochranných mechanizmov. Mnohé riziká navyše nie sú pre rodičov jednoducho rozpoznateľné ani kontrolovateľné. Úlohou štátu preto nie je nahrádzať rodičov pri výkone ich rodičovských práv a povinností, ale vytvárať legislatívne prostredie, ktoré poskytuje primeranú ochranu všetkým deťom bez ohľadu na individuálne možnosti ich rodinného zázemia. Takýto prístup predstavuje napĺňanie pozitívnych záväzkov štátu vyplývajúcich z Dohovoru o právach dieťaťa.

Uvedené potvrdzuje aj Všeobecný komentár č. 25 Výboru OSN pre práva dieťaťa, podľa ktorého sú štáty povinné zabezpečiť účinnú ochranu detí v digitálnom prostredí prostredníctvom primeraných legislatívnych a regulačných opatrení, pričom zodpovednosť za ochranu práv dieťaťa nemožno ponechať výlučne na rodičov alebo samotné deti.

Navrhované obmedzenie prístupu detí do 16 rokov k sociálnym sieťam tak spĺňa všetky štyri kroky testu proporcionality – je zavedené zákonom, sleduje legitímny a vhodný cieľ, je nevyhnutné vzhľadom na absenciu rovnako účinných miernejších alternatív a je primerané vo vzťahu medzi sledovaným verejným záujmom a mierou zásahu do slobody prejavu. Navrhovanú právnu úpravu preto možno považovať za proporcionálnu.

K § 18

Ustanovenie upravuje povinnosť mlčanlivosti, metodické zabezpečenie fungovania integrovaného systému, pravidiel spracúvania a poskytovania osobných údajov, vykonávanie preventívnych a intervenčných opatrení a ďalšie podmienky nevyhnutné na riadne fungovanie integrovaného systému.

Povinnosť mlčanlivosti predstavuje jednu zo základných garancií ochrany súkromia detí, mládežníkov a ich rodín. Vzťahuje sa na všetkých členov Rady integrovaného systému, regionálnych rád a koordinačných skupín vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej pôsobnosti. Výnimky z povinnosti mlčanlivosti sú ustanovené len v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie riadneho fungovania integrovaného systému a splnenia zákonných oznamovacích povinností.

Právna úprava zároveň vytvára zákonný základ na spracúvanie osobných údajov nevyhnutných na plnenie úloh podľa tohto zákona. Spracúvanie osobných údajov je obmedzené na rozsah

potrebný na identifikáciu miery rizika, plánovanie a realizáciu preventívnych a intervenčných opatrení a koordináciu činností subjektov integrovaného systému. Rozsah spracúvaných údajov je vymedzený taxatívne a rešpektuje zásady zákonnosti, nevyhnutnosti, primeranosti a minimalizácie údajov podľa osobitných predpisov upravujúcich ochranu osobných údajov.

Vzájomné poskytovanie údajov preto neslúži len na koordináciu činností v rámci integrovaného systému, ale aj na zabezpečenie toho, aby každý zo zapojených subjektov mohol v rozsahu svojej zákonnej pôsobnosti riadne vykonávať svoje úlohy pri ochrane detí a mládežníkov. Tým nie sú dotknuté podmienky spracúvania osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov ani osobitných právnych predpisov.

Vzájomné poskytovanie osobných údajov a informácií medzi subjektmi môžu jednotlivé subjekty využiť aj pri výkone svojej zákonnej pôsobnosti podľa osobitných predpisov, ak z nich vyplynú skutočnosti odôvodňujúce prijatie opatrení vo vzťahu k dieťaťu alebo mládežníkovi alebo k iným deťom či mládežníkom, ktorých ochrana patrí do ich pôsobnosti. Navrhovaná právna úprava tak vytvára právny základ na to, aby príslušné orgány mohli z úradnej povinnosti vykonať úkony alebo prijať opatrenia, ktoré im ukladajú osobitné právne predpisy, ak sa pri činnosti integrovaného systému dozvedia o skutočnostiach nasvedčujúcich ohrozeniu dieťaťa alebo mládežníka.

Údaje týkajúce sa zdravia a sociálneho zabezpečenia sa spracúvajú iba v rozsahu, v akom sú vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu potrebné, primerané a odôvodnené na posúdenie miery rizika a určenie vhodných preventívnych alebo intervenčných opatrení. Môžu zahŕňať najmä informácie dopĺňajúce obraz o rodinnej, sociálnej alebo zdravotnej situácii dieťaťa alebo mládežníka, ak sú nevyhnutné na odborné vyhodnotenie prípadu a ochranu ich najlepšieho záujmu.

Lehota uchovávania osobných údajov je obmedzená na obdobie nevyhnutné na splnenie účelu ich spracúvania. Po jej uplynutí sa údaje ďalej nespracúvajú, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Takto navrhnutá lehota zodpovedá zásade obmedzenia uchovávania podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Zároveň sa ustanovujú základné úlohy ministerstva školstva pri metodickom zabezpečení fungovania systému a vytvára sa právny základ na spracúvanie osobných údajov nevyhnutných na plnenie úloh podľa zákona. Súčasťou metodického usmerňovania ministerstva školstva bude aj úprava jednotných postupov pri prizývaní ďalších odborníkov do činnosti Rady integrovaného systému, regionálnych rád a koordinačných skupín, vrátane kritérií posudzovania nevyhnutnosti ich účasti, spôsobu zapojenia do prerokovania jednotlivých vecí a pravidiel ochrany dôverných informácií. Cieľom je zabezpečiť jednotnú aplikačnú prax pri súčasnom rešpektovaní princípu proporcionality a ochrany súkromia.

Ustanovenie zároveň upravuje subjekty oprávnené vykonávať preventívne opatrenia a intervenčné opatrenia. Popri akreditovaných právnických osobách ich môžu vykonávať aj ministerstvom školstva určené zariadenia poradenstva a prevencie. Táto úprava zabezpečuje dostupnosť odbornej pomoci na celom území Slovenskej republiky a súčasne umožňuje využitie existujúcich odborných kapacít systému poradenstva a prevencie.

Preventívne a intervenčné opatrenia sa vykonávajú na základe plánu ochrany dieťaťa alebo mládežníka v riziku, ktorý predstavuje základný koordinačný nástroj integrovaného systému. Súčasne sa umožňuje vykonávať preventívne opatrenia aj vo vzťahu k deťom a mládežníkom, u ktorých ešte nebolo identifikované riziko podľa tohto zákona. Cieľom je posilniť univerzálnu prevenciu a predchádzať vzniku rizikových prejavov ešte pred ich rozvinutím.

Napokon sa výslovne zdôrazňuje preventívny a ochranný charakter celého integrovaného systému. Zaradenie dieťaťa alebo mládežníka do procesu odborného posudzovania podľa tohto zákona nepredstavuje sankciu, rozhodnutie o vine ani označenie dieťaťa alebo mládežníka za radikalizovaného. Ide výlučne o odborný preventívny mechanizmus, ktorého účelom je včas identifikovať možné riziká, koordinovať odbornú pomoc a prijať primerané podporné opatrenia v najlepšom záujme dieťaťa alebo mládežníka. Tým sa zároveň predchádza ich stigmatizácii a zabezpečuje sa, aby celý systém plnil výlučne ochrannú a preventívnu funkciu.

K § 19

Ustanovenie upravuje podmienky bezúhonnosti a spôsob jej preukazovania.

Vzhľadom na charakter činností vykonávaných podľa zákona a priamy kontakt s deťmi a mládežníkmi je nevyhnutné zabezpečiť vysokú mieru dôveryhodnosti osôb podieľajúcich sa na fungovaní systému.

Navrhované podmienky zohľadňujú potrebu ochrany detí a mládežníkov a zároveň rešpektujú princíp primeranosti pri posudzovaní bezúhonnosti jednotlivých osôb.

K § 20

Ustanovenie upravuje oznamovací mechanizmus, ktorého účelom je vytvoriť predpoklady na včasnú identifikáciu detí alebo mládežníkov v riziku radikalizácie alebo mobilizácie k násiliu a umožniť ich odborné posúdenie v rámci integrovaného systému.

Oznamovacia povinnosť sa vzťahuje na orgány verejnej moci a akreditované subjekty, ktoré sa pri výkone svojej pôsobnosti dozvedia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že dieťa alebo mládežník môže byť ohrozený radikalizáciou alebo mobilizáciou k násiliu. Cieľom tejto povinnosti je zabezpečiť, aby relevantné informácie nezostali izolované u jednotlivých subjektov, ale mohli byť posúdené vo vzájomných súvislostiach a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.

Oznámenie podľa tohto ustanovenia nepredstavuje rozhodnutie o existencii radikalizácie alebo mobilizácie k násiliu ani označenie dieťaťa alebo mládežníka za radikalizovaného. Slúži výlučne ako podnet na odborné posúdenie situácie a na zváženie potreby preventívnych alebo podporných opatrení.

Integrovaný systém má zaoberať každým prijatým podnetom, pričom jeho ďalšie vybavenie bude závisieť od výsledku odborného posúdenia. Ak sa preukáže, že oznámenie nie je opodstatnené alebo neobsahuje skutočnosti odôvodňujúce ďalší postup podľa tohto zákona, prípad sa bez prijatia ďalších opatrení ukončí.

Osobitne sa upravuje postup pri bezprostrednom ohrození života, zdravia alebo bezpečnosti osoby. V takýchto prípadoch sa uplatnia existujúce mechanizmy krízovej intervencie podľa osobitných predpisov, pričom sa zabezpečí bezodkladné privolanie príslušnej zložky Policajného zboru alebo integrovaného záchranného systému. Navrhovaná právna úprava tým nenahrádza postupy podľa osobitných predpisov, ale zabezpečuje ich koordinované uplatňovanie aj v prípadoch súvisiacich s radikalizáciou alebo mobilizáciou k násiliu.

Napokon sa posilňuje ochrana súkromia detí a mládežníkov zapojených do integrovaného systému. Zakazuje sa zverejňovať alebo inak verejne sprístupňovať informácie o konkrétnom prípade, ako aj akékoľvek údaje alebo okolnosti, ktoré by mohli priamo alebo nepriamo viesť k identifikácii dieťaťa, mládežníka alebo ich blízkych osôb. Účelom tejto úpravy je predchádzať sekundárnej viktimizácii, stigmatizácii a neoprávneným zásahom do súkromia detí a ich rodín. Zákaz zverejnenia identifikačných údajov nemožno prelomiť ani súhlasom dotknutej osoby,

keďže sleduje ochranu verejného záujmu spočívajúceho v ochrane práv dieťaťa a jeho priaznivého vývinu.

K § 21

Vzhľadom na odborný charakter upravovaných otázok sa navrhuje, aby podrobnosti týkajúce sa odbornej spôsobilosti, programov a akreditačného procesu boli upravené vo vykonávacom predpise, ktorý umožní pružnejšie reagovať na vývoj odbornej praxe a poznatkov v danej oblasti.

K § 22

Prechodné ustanovenia upravujú postupné zavedenie integrovaného systému do aplikačnej praxe.

Navrhovaný harmonogram vytvára primeraný časový priestor na vytvorenie personálnych, organizačných a metodických predpokladov fungovania systému. Ide najmä o ustanovenie národného koordinátora, obsadenie regionálnych koordinátorov, vytvorenie poradných orgánov systému a prípravu metodických dokumentov potrebných na jeho riadne fungovanie.

Osobitná pozornosť sa venuje prechodnému obdobiu pri regulácii online služieb sociálnych sietí. Poskytovateľom sa poskytuje dostatočný čas na zavedenie mechanizmov overovania veku a na prispôbienie existujúcich používateľských účtov novým požiadavkám.

K čl. II, IV až VI

Navrhované zmeny súvisiacich právnych predpisov zabezpečujú integráciu systému do právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ich cieľom je:

- odstránenie kompetenčných a informačných medzier,
- posilnenie koordinácie medzi orgánmi verejnej správy,
- a vytvorenie jednotného rámca ochrany detí naprieč sektormi.

K čl. III

Systémovo sa upravuje pracovná pozícia koordinátora ochrany detí pred násilím na regionálnej úrovni na základe úlohy 1.1.2 Akčného plánu (2023-2026) k Národnej stratégii na ochranu detí pre násilím Detstvo bez násilia pre všetky deti (2023-2029) schváleného uznesením vlády č. 594 z 13. novembra 2023 a zabezpečuje udržateľnosť tejto pracovnej pozície, ktorá funguje už od roku 2017 financovaná cez fondy Európskej únie. Zmena počítá s tým, že v stálom systéme služby vo verejnom záujme pod Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „MPSVR SR“) bude stabilizovaných 46 koordinátorov ochrany detí pred násilím, 3 regionálni koordinátori, ktorí vykonávajú organizačný dohľad nad koordinátormi ochrany detí pred násilím regiónu západ, stred a východ, 1 vedúci zamestnanec koordinátorov/metodik a 1 asistent vedúceho, keďže takéto usporiadanie ktoré funguje od roku 2023 bolo vyhodnotené ako optimálne z hľadiska metodického riadenia a dostupnosti v regiónoch. Ide o 51 pracovných pozícií určených na výkon regionálnej koordinácie ochrany detí pred násilím.

Koordinátori ochrany detí pred násilím sídlia v územných obvodoch 46 úradov práce, sociálnych vecí a rodiny. V týchto územných obvodoch koordinujú ochranu detí pred násilím a vytvárajú podmienky pre vzájomnú spoluprácu a výmenu informácií medzi orgánmi štátnej

správy, Policajným zborom, školami, školskými zariadeniami, obcami, vyššími územnými celkami, poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti a ďalšími subjektmi, ktoré pôsobia v oblasti ochrany detí pred násilím. Koordinátori ochrany detí pred násilím organizujú multidisciplinárne pracovné stretnutia subjektov ochrany detí pred násilím v aktuálnych témach ochrany detí pred násilím, organizujú multidisciplinárne odborné semináre s odborníkmi podľa požiadaviek subjektov ochrany detí pred násilím a realizujú a spoluorganizujú osvetové aktivity týkajúce sa ochrany detí pred násilím.

Navrhovaným doplnením sa upravuje pôsobnosť MPSVR SR koordinovať ochranu detí pred násilím. Táto úprava zabezpečí právny základ pre vykonávanie koordinácie na regionálnej úrovni a pre integráciu pozície koordinátora ochrany detí pred násilím do systému služby vo verejnom záujme.

Ustanovenie § 3 ods. 2 sa nahrádza novým znením, ktoré podrobne upravuje obsah koordinačnej pôsobnosti MPSVR SR v oblasti ochrany detí pred násilím.

Písmeno a) zaväzuje MPSVR SR vytvárať podmienky pre vzájomnú spoluprácu a výmenu informácií medzi všetkými relevantnými aktérmi: orgánmi štátnej správy, Policajným zborom, školami a školskými zariadeniami, obcami, vyššími územnými celkami, poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti a ďalšími subjektmi pôsobiace v oblasti ochrany detí pred násilím. Cieľom je prekonanie rezortnej roztrieštenosti a zabezpečenie toku relevantných informácií medzi všetkými systémovými aktérmi na národnej i regionálnej úrovni.

Písmeno b) oprávňuje MPSVR SR ako koordinátora ochrany detí pred násilím organizovať multidisciplinárne stretnutia za účasti vymenovaných subjektov. Kľúčovým prvkom je zákonná povinnosť každého subjektu pôsobiaceho v oblasti ochrany detí pred násilím zabezpečiť prítomnosť svojho zástupcu na takýchto stretnutiach. Táto povinnosť je nevyhnutná pre zabezpečenie skutočnej medzirezortnej koordinácie.

Písmeno c) ukladá MPSVR SR koordinovať aktivity v oblasti prevencie násillia na deťoch a násillia páchaného deťmi. Prevencia je kľúčovým prvkom komplexného systému ochrany detí a jej koordinácia a špecializácia umožňuje predchádzať duplicité aktivít, zabezpečiť ich kvalitu a cielené využitie verejných zdrojov.

Cieľom je posilniť právny rámec pre systematickú koordináciu, metodickú podporu a povinnosť participácie príslušných aktérov v regiónoch.

K čl. VII

Účinnosť sa navrhuje v nadväznosti na začiatok kalendárneho a rozpočtového roka.

Vzhľadom na pretrvávajúce čerpanie fondov EÚ do konca roka 2027 sa navrhuje účinnosť čl. III zákona od 1. januára 2028. Navrhovanú zmenu účinnú od 1. januára 2028 budú vykonávať koordinátori ochrany detí pred násilím svojou pracovnou činnosťou v rámci MPSVR SR. Takéto pracovné zaradenie sa ukazuje ako žiaduce na zvýšenie efektivity a operatívosti v regiónoch. Koordinátori ochrany detí pred násilím vykonávali činnosť od roku 2017 do roku 2021 pod úradmi práce, sociálnych vecí a rodiny a od roku 2021 do roku 2027 pod Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny.